

Derudover initiativer rettet mod lærerne, herunder bl.a. målrettede efteruddannelser for både folkeskolelærere og andre undervisere i det danske skolesystem. Lærerne burde sendes i erhvervspraktik i små og mellemstore virksomheder, og man skal måske overveje, om erhvervsvejledningen overhovedet skal foretages af folkeskolelærere uden praktisk erhvervs erfaring eller af folk fra erhvervslivet, der naturligvis skal have betaling for indsatsen, så lærerne i stedet kan anvende deres tid på undervisning i fag, de kender noget til.

Fremskridtspartiet mener, at uden et ordentligt fungerende erhvervsliv kan man naturligvis ikke forvente, at man kan tiltrække det nødvendige antal unge mennesker til en tilværelse som selvstændige erhvervsdrivende. Hele forudsætningen for, at de unge vælger at blive selvstændige erhvervsdrivende, er, at der sker en forbedring af erhvervslivets vilkår; det er ligesom fundamentet for at komme videre.

Det er ikke nok med de smukke ord, som ministeren serverer i de første tre linjer af redegørelsen, om en handlingsplan for dansk selvstændighedskultur, iværksætteri og innovation. Jeg tænker her på ordene om, at den danske selvstændighedskultur trænger til en saltvandsindsprøjtning, og at den slumrende vikingeånd i den danske folkekultur atter skal vækkes til live. Det kan vi alle sammen i denne sal være enige om.

Men vi må naturligvis have handling bag, og det er så det, vi diskuterer her i dag, og som formentlig skal diskuteres i lang tid, da det ikke er så enkelt.

Den første forudsætning for handling er som sagt generelle forbedringer af vilkårene for erhvervslivet, ikke mindst i form af en fjernelse af de talrige administrative byrder. Væk med krav om udfyldelse af f.eks. alverdens tåbelige statistikker. De selvstændige erhvervsdrivende har ikke valgt den tilværelse for at bruge tiden på at være administratorer. De fleste danske virksomheder er som bekendt mindre selvstændige virksomheder. Hvorfor er de ikke blevet spurgt om initiativer, kunne jeg spørge ministeren her i dag.

Netop sådanne virksomheder er efter Fremskridtspartiets klare overbevisning de bedste til at forklare os politikere, hvilke initiativer der skal til. De kunne så opstille en række prioriterede initiativer for at rette op på den manglende iværksætter- og selvstændighedskultur.

Nogle organisationer inden for de selvstændige har altså meddelt os igennem fagblade osv., at man ikke er gået ind for at løse problemet dér, hvor problemet virkelig er. Fremskridtspartiet er så åbenbart på linje med disse organisationer, idet de siger, at dagligdagen er besværliggjort. De meldinger, der kommer fra disse organisationer og foreninger, går ud på, at dagligdagen er besværliggjort af bl.a. de store administrative byrder, de selvstændige og private erhvervsdrivende bærer. Disse selvstændige ønsker naturligvis at drive deres virksomhed, men med alle disse byrder, der er pålagt dem, er det altså begrænset, hvor meget tid der er til at drive det væsentlige: virksomheden. Når man skal bruge fritiden som selvstændig til sådan nogle administrative byrder, er man mere eller mindre tåbelig, hvis man vælger en sådan vej til at ernære sig.

Det sidste eksempel er skatteministerens forslag om en ændret opkrævning af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og at man skulle være være autoriseret aktør for at få lov til at afregne A-skat til Told & Skat. Meningen er, at man skal opfylde de krav, der stilles af Told & Skat for at kommunikere med deres edb-system. Derudover skal virksomhederne så stille sikkerhed for indbetalingerne.

Reglerne må ikke blive for tunge at administrere, og der må ikke for ofte ske det, at man tilsidesætter de, skal vi sige grundlæggende ting for at drive virksomhed. Desværre er der blevet længere og længere mellem succes, roserne, som jeg sagde tidligere, i dansk erhvervsliv, og det er utrolig kedeligt.

Jeg kan ikke undlade at citere fra en utrolig god artikel, jeg læste her for nylig netop om emnet:

»Man må for enhver pris advare unge imod et liv som selvstændig erhvervsdrivende. Enhver tale af denne art er i dag dybt uansvarlig. Som selvstændig er du nemlig jaget hele året, du er retsløs over for bureaukraters og politikeres konstante kvælertag, og du må arbejde 12-16 timer i døgnet uden udsigt til ferie.

Hvorfor er det så gået så galt? Fordi selvstændighedskulturen er en torn i øjet på vor tids intellektuelle herskerklasse. De tåler ikke, at mennesker tænker selv, kan selv, tager ansvaret for sig selv og løber en risiko for det, de tror på. For bureaukraterne er det ikke nok, at folk tager fat og sætter i værk. Det skal nemlig være systemet og dets ordninger, der beforder aktiviteten. Man saver jo ikke den gren over, man selv sidder på, vel?